

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 26 lutego 1982 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polską Rzeczpospolitą Ludową Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 18 grudnia 1979 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z paragrafem 3 artykułu 25 Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych

dnia 18 grudnia 1979 r., złożony został Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 30 lipca 1980 r. dokument ratyfikacyjny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do powyższej konwencji, zawierający zastrzeżenie, że Polska Rzeczpospolita Ludowa nie uważa się za związaną postanowieniami paragrafu 1 artykułu 29 tej konwencji.

Wymieniona konwencja weszła w życie w stosunku do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dnia 3 września 1981 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa stały się stronami powyższej konwencji, która weszła w życie dnia 3 września 1981 r., składając dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia w niżej podanych datach:

Szwecja dnia 2 lipca 1980 r.,
Niemiecka Republika Demokratyczna dnia 9 lipca 1980 r.
z następującym zastrzeżeniem:

„Zgodnie z paragrafem 2 artykułu 29 niniejszej konwencji Niemiecka Republika Demokratyczna oświadcza, że nie uważa się za związaną paragrafem 1 artykułu 29 tej konwencji.”

Kuba dnia 17 lipca 1980 r.,
Gujana dnia 17 lipca 1980 r.,
Portugalia dnia 30 lipca 1980 r.,
Dominika dnia 15 września 1980 r.,
Barbados dnia 16 października 1980 r.,
Chińska Republika Ludowa dnia 4 listopada 1980 r.
z następującym zastrzeżeniem:

„Paragraf 1 artykułu 29 niniejszej konwencji nie będzie miał mocy wiążącej w stosunku do Chińskiej Republiki Ludowej.”

Republika Zielonego Przylądka dnia 5 grudnia 1980 r.,
Węgierska Republika Ludowa dnia 22 grudnia 1980 r.
z następującym zastrzeżeniem:

„Węgierska Republika Ludowa oświadcza, że nie uważa się za związaną postanowieniami paragrafu 1 artykułu 29 niniejszej konwencji.”

Związek Socjalistycznych
Republik Radzieckich dnia 23 stycznia 1981 r.
z następującym zastrzeżeniem:

„Zgodnie z paragrafem 2 artykułu 29 niniejszej konwencji Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich oświadcza, że nie uważa się za związany postanowieniami paragrafu 1 artykułu 29 tej konwencji, który stanowi, iż każdy spór pomiędzy dwoma lub więcej Państwami-Stronami, dotyczący interpretacji lub stosowania niniejszej konwencji, który nie zostanie rozstrzygnięty w drodze rokowań, będzie, na wniosek jednego z państw, poddany arbitrażowi lub Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości, oraz stwierdzą, że poddanie takiego sporu arbitrażowi lub Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości wymaga w każdym przypadku zgody wszystkich stron sporu.”

Białoruska Socjalistyczna
Republika Radziecka dnia 4 lutego 1981 r.
z następującym zastrzeżeniem:

„Zgodnie z paragrafem 2 artykułu 29 niniejszej konwencji Białoruska Socjalistyczna Republika Radziecka oświadcza, że nie uważa się za związaną postanowieniami paragrafu 1 artykułu 29 tej konwencji, który stanowi, iż każdy spór pomiędzy dwoma lub więcej Państwami-Stronami, dotyczący interpretacji lub stosowania niniejszej

konwencji, który nie zostanie rozstrzygnięty w drodze rokowań, będzie, na wniosek jednego z państw, poddany arbitrażowi lub Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości, oraz stwierdza, że poddanie takiego sporu arbitrażowi lub Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości wymaga w każdym przypadku zgody wszystkich stron sporu.”

Rwanda dnia 2 marca 1981 r.,
Ukraińska Socjalistyczna
Republika Radziecka dnia 12 marca 1981 r.
z następującym zastrzeżeniem:

„Zgodnie z paragrafem 2 artykułu 29 niniejszej konwencji Ukraińska Socjalistyczna Republika Radziecka oświadcza, że nie uważa się za związaną postanowieniami paragrafu 1 artykułu 29 tej konwencji, który stanowi, iż każdy spór pomiędzy dwoma lub więcej Państwami-Stronami, dotyczący interpretacji lub stosowania niniejszej konwencji, który nie zostanie rozstrzygnięty w drodze rokowań, będzie, na wniosek jednego z państw, poddany arbitrażowi lub Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości, oraz stwierdza, że poddanie takiego sporu arbitrażowi lub Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości wymaga w każdym przypadku zgody wszystkich stron sporu.”

Meksyk dnia 23 marca 1981 r.,
Norwegia dnia 21 maja 1981 r.,
Haiti dnia 20 lipca 1981 r.,
Mongolia dnia 20 lipca 1981 r.
z następującym zastrzeżeniem:

„Mongolska Republika Ludowa nie uważa się za związaną postanowieniami paragrafu 1 artykułu 29 niniejszej konwencji i oświadcza, że poddanie każdego sporu dotyczącego interpretacji lub stosowania tej konwencji arbitrażowi albo Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości wymaga zgody wszystkich stron danego sporu.”

Saint Vincent i Grenadyny dnia 4 sierpnia 1981 r.,
Filipiny dnia 5 sierpnia 1981 r.,
Laotańska Republika
Ludowo-Demokratyczna dnia 14 sierpnia 1981 r.,
Salwador dnia 19 sierpnia 1981 r.
z zastrzeżeniem odnośnie do postanowień paragrafu 1 artykułu 29 niniejszej konwencji,

Bhutan dnia 31 sierpnia 1981 r.,
Kanada dnia 10 grudnia 1981 r.
z następującą deklaracją:

„Rząd Kanady oświadcza, że właściwe władze ustawodawcze w Kanadzie podjęły wprowadzenie zasady równej płacy, określonej w paragrafie 1 d) artykułu 11, w drodze ustawodawstwa, które wymaga ustalenia wysokości wynagrodzenia bez dyskryminacji ze względu na płeć.

Właściwe władze ustawodawcze w Kanadzie będą kontynuować realizację celów paragrafu 1 d) artykułu 11 i w związku z tym podjęły i — jeżeli to właściwe — będą podejmować dodatkowe ustawodawcze i inne środki”.

Zgodnie z artykułem 27 konwencji weszła ona w życie w stosunku do pierwszych dwudziestu wymienionych wyżej państw dnia 3 września 1981 r., a w stosunku do pozostałych państw wchodzi w życie trzydziestego dnia po dacie złożenia przez te państwa dokumentów ratyfikacyjnych lub dokumentów przystąpienia.

Minister Spraw Zagranicznych: J. Czyrek